

Wtorek, 10 marca 2015 r.

P8_TA(2015)0052

Sprawozdanie roczne Europejskiego Banku Centralnego za rok 2013

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania Europejskiego Banku Centralnego za rok 2013 (2014/2157(INI))

(2016/C 316/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiego Banku Centralnego za rok 2013,
 - uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 15,
 - uwzględniając art. 284 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 126 i art. 132 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A8-0011/2015),
- A. mając na uwadze, że według prognozy służb Komisji z wiosny 2014 r. PKB strefy euro obniżył się o 0,4 % w 2013 r. po spadku o 0,7 % w 2012 r., a także mając na uwadze, że służby Komisji spodziewają się ożywienia przekładającego się na wzrost PKB o 1,2 % w 2014 r. i 1,7 % w 2015 r.; mając na uwadze, że jesienią 2014 r. służby Komisji zrewidowały swoje prognozy wzrostu w dół, przewidując wzrost PKB zaledwie o 0,8 % w 2014 r. i o 1,1 % w 2015 r., z dominującym ryzykiem pogorszenia się sytuacji;
- B. mając na uwadze, że według jesiennej prognozy bezrobocie w strefie euro wzrosło z 11,3 % na koniec 2012 r. do 11,9 % na koniec 2013 r., i utrzymuje się na wysokim poziomie w 2014 r.;
- C. mając na uwadze, że istnieją znaczne rozbieżności między wysokością stopy bezrobocia w różnych państwach członkowskich, od 5 do 26 %; mając na uwadze, że jeszcze wyższa stopa bezrobocia wśród młodych ludzi wynosi nawet 50 % w niektórych państwach członkowskich; mając na uwadze, że różnice w stopach bezrobocia wywołują dalsze różnice gospodarcze między państwami członkowskimi;
- D. mając na uwadze, że powodzenie programu bezpośrednich transakcji monetarnych w obniżeniu stóp oprocentowania pożyczek nie powinno być wykorzystywane przez państwa członkowskie jako sposobność uniknięcia reform strukturalnych w dążeniu do zwiększenia potencjału wzrostu i osiągnięcia w średniej perspektywie czasowej równowagi fiskalnej; mając na uwadze, że tendencje w zakresie zatrudnienia i ograniczania ubóstwa są narażone na ryzyko porażki w osiągnięciu krajowych celów strategii „Europa 2020”;
- E. mając na uwadze, że w 2013 r. Europejski Bank Centralny obniżył swoje podstawowe stopy procentowe, najpierw w maju, a następnie w listopadzie, obniżając oprocentowanie podstawowych operacji refinansujących do 0,25 %; mając na uwadze, że w wyniku dodatkowych środków polityki pieniężnej ogłaszanych od początku 2014 r. stopa procentowa podstawowych operacji refinansujących wynosi obecnie 0,05 %, a oprocentowanie depozytów wynosi - 0,20 %;
- F. mając na uwadze, że obniżenie rzeczywistych stóp oprocentowania nie przekłada się ani na zapewnienie większego dostępu do pożyczek dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw, ani na wzrost PKB czy tworzenie miejsc pracy;
- G. mając na uwadze, że w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym Eurosystemu wykazano na koniec 2013 r. 2,285 biliona EUR, co oznacza spadek o około 25 % w ciągu 2013 r.;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

- H. mając na uwadze, że aktywa nierynkowe stały się największą częścią składową aktywów będących zabezpieczeniem dla Eurosystemu w 2013 r., stanowiąc 25 % ogółu; mając na uwadze, że nienotowane papiery wartościowe wraz z papierami wartościowymi zabezpieczonymi aktywami stanowią ponad 40 % ogółu aktywów będących zabezpieczeniem;
- I. mając na uwadze, że według prognozy służb Komisji z jesieni 2014 r. średnia stopa inflacji w strefie euro wynosiła 1,4 % w 2013 r., co oznacza spadek z 2,5 % w 2012 r.; mając na uwadze, że inflacja w strefie euro utrzymuje się na ścieżce spadkowej od początku 2014 r. z szacowanym poziomem 0,5 % w 2014 r., osiągając najniższy poziom 0,3 % we wrześniu; mając na uwadze, że ogólna stopa inflacji zharmonizowanego wskaźnika cen konsumpcyjnych w niektórych państwach członkowskich spadła do 0 % i poniżej we wrześniu 2014 r. i pozostanie na poziomie poniżej docelowego poziomu w 2015 r.;
- J. mając na uwadze, że niskie ceny energii, a zwłaszcza ropy naftowej, były jednym z głównych czynników przyczyniających się do spadku stóp inflacji w strefie euro;
- K. mając na uwadze, że poziom inwestycji publicznych i prywatnych w strefie euro przeżywa stagnację na poziomach znacznie niższych niż odnotowywane przez początkiem kryzysu; mając na uwadze, że wśród dużych przedsiębiorstw popularne było wykorzystywanie taniego pieniądza w celu wyrachowanego wykupu własnych akcji zamiast nowych inwestycji; mając na uwadze, że względny udział inwestycji w stosunku do PKB zmniejszył się stopniowo nawet przed kryzysem i należy go pilnie zwiększyć;
- L. mając na uwadze, że roczna dynamika agregatu M3 nadal spadała z 3,5 % w grudniu 2012 r. do 1 % w grudniu 2013 r.;
- M. mając na uwadze, że kredyty dla sektora prywatnego nadal spadały, z roczną zmianą -2,3 % w grudniu 2013 r. w porównaniu z -0,7 % w grudniu 2012 r.; mając na uwadze, że brak kredytów dotykający MŚP w niektórych państwach członkowskich jest jednym z głównych problemów opóźniających ożywienie gospodarcze; mając na uwadze, że nastąpił spadek kredytów dla MŚP o około 35 % między rokiem 2008 a 2013; mając na uwadze, że istotne jest, aby ułatwić przepływ kredytów do MŚP, ponieważ MŚP zatrudniają 72 % siły roboczej strefy euro i mają wyższy wskaźnik tworzenia nowych miejsc pracy brutto niż duże przedsiębiorstwa;
- N. mając na uwadze, że fragmentacja finansowa jest nadal poważnym problemem, a MŚP mierzą się ze znacznie wyższymi kosztami finansowania zewnętrznego, zwłaszcza w państwach strefy euro już dotkniętych poważnymi trudnościami gospodarczymi, co wywołuje zakłócenia na jednolitym rynku, opóźniając ożywienie gospodarcze i pogłębiając rozbieżności; mając na uwadze, że wyniki kompleksowej oceny europejskich banków powinny mieć pozytywny wpływ na bieżącą politykę monetarną oraz na wolę banków, by zwiększyć swoją aktywność w udzielaniu kredytów, zwłaszcza w odniesieniu do gospodarki realnej;
- O. mając na uwadze, że wartość bilansu Eurosystemu zmniejszała się stopniowo w ciągu 2013 r., co odzwierciedla zwrot przez banki funduszy długoterminowych operacji refinansujących (LTRO);
- P. mając na uwadze, że Rada Prezesów Europejskiego Banku Centralnego zdecydowała w lipcu 2013 r. o przedstawieniu bezpośrednich wytycznych stwierdzających, że spodziewa się ona, że podstawowe stopy procentowe pozostaną przez dłuższy czas na aktualnych bądź niższych poziomach;
- Q. mając na uwadze, że skutki ewentualnego luzowania ilościowego w strefie euro zostałyby prawdopodobnie osłabione przez nadmierne pośrednictwo kredytowe w sektorze bankowym;
- R. mając na uwadze, że art. 282 TFUE stanowi, iż głównym celem Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) jest utrzymanie stabilności cen; mając na uwadze, że art. 127 TFUE stanowi, iż bez uszczerbku dla tego głównego celu ESBC wspiera ogólne polityki gospodarcze w Unii; mając na uwadze, że art. 123 TFUE i art. 21 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego zakazują nabywania bezpośrednio od instytucji lub organów UE bądź od krajowych władz publicznych lub organów krajowych ich papierów dłużnych; mając na uwadze, że był to warunek sine qua non dla kilku państw członkowskich wstąpienia do unii gospodarczej i walutowej; mając na uwadze, że zakupy te są dozwolone na rynkach wtórnych;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

Polityka pieniężna

1. zauważa szybką reakcję Europejskiego Banku Centralnego w obliczu wielu wyzwań, a także fakt, że celem polityki monetarnej było zmniejszenie poziomu stresu na rynkach finansowych strefy euro oraz odbudowanie zaufania inwestorów do wspólnej waluty; z zadowoleniem przyjmuje gotowość EBC do poczynienia wszelkich starań, aby ocalić euro; zauważa ogólne zmniejszenie długoterminowego zadłużenia, szczególnie w najbardziej zadłużonych państwach strefy euro, do poziomów nieznanych od początku kryzysu; podkreśla, że niskie stopy zwrotu nie wpłynęły na tworzenie miejsc pracy ani na wzrost oraz że ich brak zagraża stabilności finansowej;
2. zauważa, że korzystanie z głównych operacji refinansujących, średnich i długoterminowych operacji refinansujących z pełnym przydziałem stałych stawek, korzystanie z kredytu banku centralnego na koniec dnia, awaryjnego wsparcia płynnościowego i depozytu w banku centralnym na koniec dnia pozostawało w 2013 r. na bardzo wysokim poziomie, co sygnalizuje trwające zakłócenie funkcjonowania mechanizmu transmisji polityki pieniężnej i rynku pożyczek międzybankowych w strefie euro, chociaż sytuacja znacznie się poprawiła w porównaniu z ubiegłymi latami, na co wskazuje stabilizacja spreadów, postępujące unormowanie sytuacji na rynkach międzybankowych oraz mniejsze zakłócenia równowagi w funkcjonowaniu systemu TARGET2;
3. jest podbudowany ustabilizowaniem się poziomów zakłóceń równowagi systemu TARGET2 w 2013 r.; podkreśla, że system rozliczeniowy TARGET2 odgrywa kluczową rolę w zabezpieczeniu integralności systemu finansowego strefy euro;
4. pozostaje głęboko zaniepokojony faktem, że działalność gospodarcza jest w dalszym ciągu powolna, a strefa euro odnotowuje ujemny wzrost PKB w 2013 r., drugi rok z rzędu, a wzrost PKB jest niski w trzech pierwszych kwartałach 2014 r., czemu towarzyszy wysoka stopa bezrobocia w wielu państwach członkowskich strefy euro, osiągając poziom, które zagrażają stabilności strefy euro oraz podważając poparcie dla europejskiego projektu wśród polityków i opinii publicznej;
5. podkreśla swoje zaniepokojenie stałym spadkiem stopy inflacji w strefie euro od 2011 r. oraz różnicami w poziomach inflacji występującymi między państwami członkowskimi; podkreśla zauważalną obecnie znaczną rozbieżność między wyrażnym celem EBC, jakim jest utrzymanie w średniej perspektywie czasowej stopy inflacji poniżej, ale blisko 2 %, a obecną stopą inflacji, która jest bliska zera, a nawet poniżej zera w kilku państwach członkowskich należących do strefy euro; jest zaniepokojony faktem, że, jak przyznał prezes EBC, obecne tendencje deflacyjne mogą doprowadzić do załamania średnio- i długoterminowych oczekiwań inflacyjnych;
6. zwraca uwagę, że trwający proces dostosowań bilansowych w sektorach finansowym i niefinansowym, w połączeniu z wysokimi wskaźnikami bezrobocia, wciąż tłumił aktywność gospodarczą w strefie euro w 2013 r.;
7. obserwuje uważnie ewentualne ryzyko deflacji; przypomina, że stopa inflacji bliska zera w strefie euro zagraża skuteczności polityki monetarnej; rozumie, że EBC przypisuje niską inflację skutkom krótkoterminowym, i wyraża nadzieję, że cel średniookresowy zostanie osiągnięty bez fazy deflacyjnej; zauważa jednak, że EBC zrewidował dalej w dół prognozy dotyczące inflacji w latach 2015 i 2016 (między 0,1 % i 0,2 %);
8. zwraca uwagę, że przewidywana na nadchodzące lata stopa inflacji poniżej zaplanowanego celu będzie miała wpływ na programy redukcji długu publicznego kilku państw członkowskich;
9. zwraca uwagę, że w perspektywie dalszych polityk akomodacyjnych takich jak luzowanie ilościowe oraz przy uwzględnieniu będących w toku zaskarżeń programu bezwarunkowych transakcji monetarnych podstawowe znaczenie ma zapewnienie jasności i pewności prawa, aby instrumenty te mogły zostać skutecznie wdrożone, przy czym należy uwzględnić opinię rzecznika generalnego Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej Pedro Cruza Villalóna z dnia 14 stycznia 2015 r. w sprawie C-62/14;
10. podkreśla, że niskie koszty pożyczek dla państw członkowskich idą w parze z rosnącym długiem publicznym, w wielu przypadkach bliskim lub przekraczającym 100 % PKB, i ostrzega, że nowy kryzys może prowadzić do ponownej oceny ryzyka przez rynki finansowe;
11. zauważa, że prognozy Europejskiego Banku Centralnego opublikowane w 2013 r. nie przewidywały obecnie występującego połączenia zerowego wzrostu gospodarczego i bardzo niskiej inflacji, a nawet oznak deflacji; wzywa w związku z tym do uważnego zapoznawania się obecnymi prognozami silniejszego wzrostu gospodarczego i wyraźnie wyższej inflacji w 2015 i 2016 r.;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

12. uważa, że słabe dane bilansowe nie tylko mają wpływ na banki, ale szkodzą również przedsiębiorstwom oraz innym podmiotom sektora prywatnego, gdyż brak kapitału i finansowania ogranicza zdolność przedsiębiorstw do zachowania konkurencyjności, wzrostu i w konsekwencji do utrzymania i tworzenia miejsc pracy;

13. uważa, że sprawą najwyższej wagi jest stworzenie warunków sprzyjających ponownemu wzrostowi inwestycji w strefie euro, zarówno publicznych, jak i prywatnych, biorąc pod uwagę fakt, że pomimo iż EBC realizuje swoje działania, aby utrzymać korzystne warunki finansowania, inwestycje nie zostały jeszcze podjęte; wzywa w tym kontekście państwa członkowskie do znalezienia przyczyn leżących u podstaw fragmentacji finansowej, takich jak rozbieżne struktury ryzyka, które powodują, że udzielanie pożyczek kosztuje więcej w danych państwach; ponadto wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia odpowiednich reform strukturalnych w celu przywrócenia korzystnego otoczenia biznesu, w szczególności poprzez wdrożenie zaleceń dla poszczególnych krajów;

14. zachęca EBC do rozważenia w ramach jego polityki rozszerzenia bilansu zakupu obligacji projektowych EBI, z których są finansowane niektóre z najbardziej produktywnych inwestycji w strefie euro, w szczególności dotyczące tych projektów, które Komisja w rezultacie analizy kosztów i korzyści wskazała jako posiadające europejską wartość dodaną, a zwłaszcza projekty TEN-T w dziedzinie energetyki i transportu oraz projekty dotyczące jednolitego rynku cyfrowego;

15. przyjmuje do wiadomości, że prezes Mario Draghi w swoim przemówieniu na corocznym sympozjum banków centralnych w Jackson Hole w dniu 22 sierpnia 2014 r. podkreślił, że potrzebujemy działań po obu stronach gospodarki, zauważając, że: zagregowanej polityce popytu muszą towarzyszyć krajowe reformy i polityki strukturalne; ze strony popytowej polityka monetarna może i powinna odgrywać zasadniczą rolę, co obecnie oznacza akomodacyjną politykę monetarną w dłuższym czasie; jest pewne pole manewru, by polityka budżetowa odgrywała większą rolę obok polityki monetarnej, lecz jest branie pod uwagę zdolności obsługi długu publicznego; oraz że chociaż wprowadzenie zmian inwestycji publicznych jest konieczne w celu uruchomienia dalszych inwestycji prywatnych i ułatwienia reform strukturalnych, należy również zwrócić uwagę na odpowiednie środki polityki budżetowej;

16. zgadza się z prezesem Draghim, że obecna elastyczność zasad paktu stabilności i wzrostu mogłaby zostać wykorzystana w celu zaradzenia słabemu ożywieniu oraz w celu uwzględnienia kosztów niezbędnych reform strukturalnych;

17. zgadza się z prezesem Draghim, że istnieje swoboda działania, aby doprowadzić do sformułowania bardziej sprzyjającej wzrostowi polityki budżetowej i zmniejszenia obciążenia podatkowego w sposób neutralny dla budżetu;

18. zgadza się z prezesem Draghim, że dla zapewnienia zarówno odpowiedniej zagregowanej pozycji, jak i szeroko zakrojonego programu inwestycji publicznych wydaje się także konieczne podjęcie działań uzupełniającego na szczeblu UE;

19. zauważa, że oprócz obniżenia swoich kluczowych stóp procentowych i wzrostu w operacji refinansowania, EBC przyjmuje innowacyjne instrumenty, takie jak ukierunkowane dłuższe operacje refinansujące (TLTRO) i nowe strategie komunikacji, takie jak bezpośrednie wytyczne;

20. uważa, że mechanizm transmisji nie działa prawidłowo, a narzędzia polityki monetarnej stosowane przez Europejski Bank Centralny od początku kryzysu, chociaż z perspektywy zdestabilizowanych rynków finansowych stanowią chętnie widzianą pomoc, to one same nie mogą się znacząco przyczynić do zwalczania fragmentacji finansowej, pobudzenia wzrostu ani poprawy sytuacji na rynku pracy; zachęca Europejski Bank Centralny, by jego polityka lepiej odpowiadała gospodarce realnej, szczególnie w odniesieniu do MŚP;

21. uważa, że z powodu poważnego pogorszenia się mechanizmu transmisji polityki monetarnej ograniczone są również pozytywne skutki decyzji o obniżeniu podstawowych stóp procentowych EBC; przypomina, że w perspektywie długoterminowej bardzo niskie stopy procentowe mogą spowodować zakłócenia w sektorze przedsiębiorstw i wpłynąć negatywnie na prywatne oszczędności i plany emerytalne;

22. z zadowoleniem przyjmuje środki ogłoszone przez Europejski Bank Centralny w czerwcu 2014 r. mające na celu usprawnienie funkcjonowania mechanizmu transmisji polityki monetarnej; zauważa, że ukierunkowane dłuższe operacje refinansujące wprowadzają po raz pierwszy powiązanie między pożyczkami udzielanymi przez banki niefinansowemu sektorowi prywatnemu oraz kwotą refinansowania, o jaką banki mogą się ubiegać; wyraża nadzieję, że rezultaty w ocenie jakości aktywów zwiększy wykorzystanie TLTRO przez europejskie banki, a tym samym będzie promować transfer płynności do gospodarki realnej;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

23. zauważa, że Europejski Bank Centralny ogłosił, że zakupi papiery wartościowe zabezpieczone aktywami i obligacje zabezpieczone w celu wzmocnienia ułatwień kredytowych wywoływanych przez ukierunkowane dłuższe operacje refinansujące; podkreśla, że takie interwencje na rynku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami powinny być wystarczająco znaczące, żeby mieć wpływ na stopy oprocentowania kredytów udzielanych MŚP i zmniejszyć fragmentację, muszą również być przeprowadzane w sposób przejrzysty, nie powodując nadmiernych zagrożeń dla bilansu EBC;

24. podkreśla swoje zaniepokojenie znaczną fragmentacją warunków udzielania pożyczek MŚP w państwach strefy euro oraz istniejącymi różnicami między stawkami finansowania przyznanego MŚP i większym przedsiębiorstwom; jest przekonany, że te długotrwałe problemy nie spotykają się z właściwą reakcją Europejskiego Banku Centralnego, który ogłosił swoje środki mające na celu pobudzenie udzielania pożyczek przez banki, oraz że Europejski Bank Centralny powinien przeanalizować leżące u ich podstaw czynniki utrudniające MŚP dostęp do pożyczek; wzywa EBC do zbadania, czy różnice te mają związek z koncentracją w sektorze bankowym;

25. podkreśla, że wraz ze środkami ogłoszonymi w czerwcu i wrześniu 2014 r. bilans EBC raczej powróci rozmiarami do bilansu z 2012 r.; zauważa, że ten przewidywany wzrost wymaga stałego nadzoru ze strony EBC w odniesieniu do ryzyka kredytowego, jakie ostatecznie ponosi;

26. uważa, że całkowita wartość dotychczas udzielonych dorozumianych dotacji powinna zostać stopniowo odzyskana na korzyść podatników, gdy tylko warunki gospodarcze wrócą do normy;

27. odnotowuje, że Europejski Bank Centralny stale potwierdza swoją gotowość do korzystania z dodatkowych niekonwencjonalnych instrumentów należących do jego mandatu oraz do zmiany rozmiaru i charakteru swoich interwencji w przypadku wyjątkowo długiego okresu niskiej inflacji; pozostaje otwarty na wykorzystanie dodatkowych niekonwencjonalnych środków, ale podkreśla, że środki te nie będą wystarczające bez właściwej kombinacji polityki budżetowej, inwestycji i prowadzenia reform strukturalnych;

28. podkreśla, że nie należy przeceniać wpływu obecnych niekonwencjonalnych środków polityki pieniężnej na gospodarkę realną; podkreśla, że środki te mają charakter przejściowy i mają na celu zapewnienie państwom członkowskim czasu na konsolidację ich sytuacji budżetowej i wdrożenie niezbędnych reform strukturalnych w celu pobudzenia wzrostu gospodarczego i poprawy sytuacji na rynku pracy;

29. zauważa, że prowadzenie niestandardowej polityki monetarnej w dłuższym czasie może nasilić zakłócenia na rynku kapitałowym; zachęca EBC do znalezienia właściwej równowagi między ryzykiem przedwczesnego wycofania się z polityki akomodacyjnej a ryzykiem i kosztem wynikającym z zakłóceń, jakie może powodować tego rodzaju polityka; zwraca się zatem do EBC o skalibrowanie niestandardowych strategii politycznych, tak aby ograniczyć takie zakłócenia;

30. przypomina, że sama polityka monetarna nie może stymulować zagregowanego popytu, o ile nie jest uzupełniona odpowiednimi reformami budżetowymi i strukturalnymi oraz krajowymi strategiami politycznymi;

31. zwraca uwagę, że – jak pokazało doświadczenie z lat poprzedzających kryzys – stabilna inflacja, zgodna ze średnioterminowym celem określonym przez EBC, może być skojarzona z nie zrównoważoną dynamiką zadłużenia sektora prywatnego, co podkreśla znaczenie zarządzania bankami aktywów i wzrostem akcji kredytowej nawet w sytuacji, kiedy stabilność cen jest zapewniona;

32. przypomina, że niezależność Europejskiego Banku Centralnego w prowadzeniu polityki monetarnej, co przewiduje Traktat, jest niezbędna do realizacji celu zabezpieczenia stabilności cen, tj. utrzymania inflacji na poziomie poniżej, ale blisko 2 %; przypomina, że wszystkie rządy i krajowe władze publiczne powinny powstrzymać się od wymagania od EBC podjęcia działań;

33. przypomina, że wszyscy członkowie Rady Prezesów EBC są zobowiązani do stosowania podjętych decyzji, które pozostają poufne, chyba że postanowiono o podaniu ich do wiadomości publicznej;

34. wzywa EBC do zmniejszenia swej roli w trójce, tak aby wzmocnić niezależność banku od decyzji politycznych;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

35. przypomina, że art. 127 TFUE stanowi, że EBC, bez uszczerbku dla swojego pierwotnego celu, wspiera ogólne polityki gospodarcze w Unii, jak stwierdzono również w art. 282 TFUE; podkreśla w tym względzie znaczenie dialogu monetarnego;
36. podkreśla, że wyraźne oddzielenie polityki monetarnej od fiskalnej zakłada, iż organ kształtujący politykę pieniężną nie powinien udzielać dotacji instytucjom korzystającym z zapewniania płynności, ponieważ takie dotacje wchodzą w zakres polityki budżetowej;
37. ubolewa nad faktem, że EBC przekroczył swój mandat wynikający z Traktatu, jak przedstawiono w pismach przesłanych przez byłego prezesa EBC rządowi Hiszpanii, Woch i Irlandii;
38. z zadowoleniem przyjmuje postępowanie, jakim jest postanowienie przez EBC o publikowaniu skróconych protokołów posiedzeń i wyraża zadowolenie z faktu rozpoczęcia stosowania tej praktyki w styczniu 2015 r.; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ten wniosek, przedstawiony przez Parlament we wszystkich jego rocznych sprawozdaniach w sprawie EBC, został rozpatrzony przez Radę Prezesów EBC;
39. uważa, że banki centralne na całym świecie powinny aktywnie przeciwdziałać wszelkiej polityce, która mogłaby negatywnie wpłynąć na sytuację w innych krajach; zauważa, że niektóre banki centralne zwracają się do i innych banków o uwzględnienie ewentualnych negatywnych skutków ubocznych polityki monetarnej długo po tym, jak jednostronnie wdrożyły swoją politykę;
40. uważa, że ostatnio ujawnione informacje podkreślają znaczenie ostrożnego korzystania z awaryjnego wsparcia płynnościowego w przyszłości; podkreśla, że nie do zaakceptowania jest, aby po raz kolejny sektor bankowy w danym państwie członkowskim zadłużył się w ten sposób do wysokiego poziomu odsetka PKB danego państwa;
41. zachęca EBC do dalszej poprawy polityki równości płci w obsadzaniu stanowisk w celu zlikwidowania obecnej dysproporcji; z zadowoleniem przyjmuje nominację Danièle Nouy na przewodniczącą rady ds. nadzoru europejskiego sektora bankowego, w szczególności ze względu na jej osiągnięcia i wysokie kwalifikacje;
42. uważa, że większy nacisk na wzrost gospodarczy i inwestycje publiczne (takie jak 300-miliardowy pakiet inwestycji zaproponowany przez przewodniczącego Komisji Jean-Claude'a Junckera) byłby uzupełnieniem działań EBC mających na celu zwiększenie zatrudnienia i wzrostu gospodarczego w Europie;

Stabilność finansowa

43. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że jednolity mechanizm nadzorczy, który jest pierwszym filarem unii bankowej, rozpoczął pełną działalność w dniu 4 listopada 2014 r.; zauważa, że ten ważny krok w europejskiej integracji finansowej został osiągnięty dzięki zakończonym sukcesem pracom przygotowawczym, w tym ocenie jakości aktywów; wyraża podziękowania dla EBC za stosowanie jego wiarygodności w celu wsparcia europejskiego systemu bankowego; podkreśla, że funkcji nadzorczych i funkcji dotyczących polityki pieniężnej EBC nie można mieszać;
44. zauważa, że ocena jakości aktywów i test warunków skrajnych przeprowadzone przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) we współpracy z jednolitym mechanizmem nadzorczym pokazał utrzymujące się słabe punkty europejskiego systemu bankowego; ma nadzieję, że w wynikach należyście uwzględniono wszystkie zagrożenia w celu uniknięcia „japonizacji” europejskiego sektora bankowego oraz finansowania kredytów niespłacalnych (ang. evergreening);
45. uważa, że na EBC spoczywa ogromna odpowiedzialność za zapewnienie, że dokapitalizowanie banków w przyszłości będzie przeprowadzane przez konwersję długu na kapitał w przypadkach, gdy dostęp do rynku jest utrudniony lub niemożliwy;
46. wzywa EBC do zapewnienia w codziennym działaniu całkowitego oddzielenia polityki monetarnej od jego roli w zakresie nadzoru bankowego;
47. podkreśla, że jednolity mechanizm nadzorczy zmierza do zapewnienia zaufania do systemu bankowego strefy euro, a tym samym do stabilności finansowej; przypomina, że demokratyczna odpowiedzialność nowego jednolitego mechanizmu nadzorczego przed Parlamentem jest niezbędna do zapewnienia wiarygodności tego nowego systemu nadzoru; podkreśla zatem znaczenie porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem a Europejskim Bankiem Centralnym zawartego w listopadzie 2013 r. w sprawie praktycznych zasad egzekwowania demokratycznej odpowiedzialności nad jednolitym mechanizmem nadzorczym i w sprawie pełnej realizacji tej odpowiedzialności;

Wtorek, 10 marca 2015 r.

48. zgadza się z tezą, że system konwersji długu na kapitał będzie wiarygodniejszy i skuteczniejszy, jeżeli w europejskim prawodawstwie oddzieli się ryzykowniejszą działalność inwestycyjną od tradycyjnej działalności bankowej;
49. uważa, że ostatnie testy warunków skrajnych wyraźnie wskazują na ograniczenia obecnego systemu międzyinstytucjonalnego, biorąc pod uwagę, że scenariusz deflacji – której ryzyko wcale nie jest nierealne – nie został ujęty w tych testach;
50. zauważa, że pomimo względnie niskiej rentowności banki strefy euro stale wzmocniały swoją sytuację kapitałową poprzez kombinację podwyższania kapitału i zmniejszania aktywów ważonych ryzykiem, jak również dzięki wsparciu publicznemu; przynajmniej, że w wielu przypadkach podwyższenie kapitału zostało zrealizowane w ramach programów pomocy finansowej;
51. wyraża zaniepokojenie utrzymującą się zależnością wielu banków strefy euro od finansowania banku centralnego; za pożądane uważa stworzenie dobrze uregulowanej unii rynków kapitałowych w celu ograniczenia nadmiernej zależności gospodarek strefy euro od systemu bankowego;
52. zauważa, że konsolidacja dobrego zarządzania bankami zwiększa zaufanie do sektora bankowego i tym samym przyczynia się do poprawy stabilności finansowej;
53. wskazuje, że obrót obligacjami skarbowymi nadal jest głównym źródłem zysku banków w strefie euro, choć kredyty udzielane niefinansowemu sektorowi prywatnemu są w zastoju; uważa, że należy przyspieszyć prace techniczne i legislacyjne nad zagrożeniami związanymi z długiem publicznym; wzywa EBC do wydania ostrzeżenia pod adresem tych banków, które zwiększają inwestycje w obligacje państwowe, zmniejszając przy tym udzielanie kredytów sektorowi prywatnemu;
54. z zadowoleniem przyjmuje wniosek ustawodawczy Komisji w sprawie reformy strukturalnej sektora bankowego; zauważa, że podobne reformy zostały już wprowadzone w wielu państwach członkowskich; zwraca się do EBC o współpracę z innymi odpowiednimi instytucjami w celu wypracowania na szczeblu europejskim zrównoważonej reformy strukturalnej, która położy kres dotowaniu działalności handlowej dużych instytucji finansowych i wyrówna warunki zapewniania usług finansowych;
55. przypomina, że jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, drugi filar unii bankowej, wejdzie w życie do początku roku 2015; podkreśla potrzebę dalszego rozwijania trzeciego filaru unii bankowej;

o

o o

56. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.
-